

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4109/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из с. ..., Општина ..., чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, Филијала Врање, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 770/21 од 01.12.2021. године, у седници већа одржаној 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 770/21 од 01.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3843/18 од 14.01.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име неоснованог умањења пензије у висини од 1/3 пензије за период од децембра месеца 2015. године до 22.06.2018. године исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.406,37 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 770/21 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог, и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да јој тужени на име неоснованог умањења пензије у висини од 1/3 пензије за период од децембра 2015. године до 22.06.2018. године исплати исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 24.012,74 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, побијајући је због због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате поднета је дана 06.12.2018. године. Вредност предмета спора је 110.318,51 динар и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиле није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић